

Abstrakt

Cílem práce je vymezit postavení mezinárodního rozhodčího řízení v systému tuzemského práva, pojednat o jeho základních aspektech, jeho charakteru z pohledu rozhodovací praxe Evropského soudu pro lidská práva a z pohledu české právní úpravy. V práci je z hlediska použitých metod použit přístup právně-analytický, právně-deskriptivní a právně-komparativní.

Kromě úvodu a závěru je tato práce rozdělena na čtyři hlavní kapitoly, které jsou dále členěny na podkapitoly. První kapitola je věnována problematice alternativního řešení sporů a jeho vymezení vůči rozhodčímu řízení. Nalezneme zde vysvětlení samotného pojmu, výčet důvodů pro (ne)zařazení rozhodčího řízení do tohoto systému a v neposlední řadě i výhody a nevýhody tohoto způsobu řešení sporů, které pro lepší přehlednost popisují na v České republice nejvyužívanějším způsobu alternativního řešení sporů, tj. mediaci.

Následující kapitola je zaměřena na obecná specifika rozhodčího řízení, která jsou pro vnitrostátní a mezinárodní rozhodčí řízení společná. V první části této kapitoly se věnují aplikaci Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a jejímu čl. 6 odst. 1, který zaručuje právo na spravedlivý proces, na rozhodčí řízení, kde zároveň poukazují na odborné názory, které její aplikaci buď upřednostňují či zavrhnou. Dále se v této kapitole zabývám jednotlivými koncepcemi, které se uplatňují ve vztahu státu vůči rozhodčímu řízení, kde současně vyjadřuji názor na doktrínu uplatňovanou českým právním řádem.

Třetí kapitola se zabývá již samotným mezinárodním rozhodčím řízením, kde se postupně věnují jeho pramenům, vymezením mezinárodního prvku, rozhodčí smlouvě jako základnímu předpokladu průběhu mezinárodní arbitráže a v neposlední řadě rozhodnému právu pro meritum sporu.

Poslední kapitola je věnována průběhu a organizaci mezinárodního rozhodčího řízení. Tento průběh jsem popsal na Mezinárodním rozhodčím soudu při Mezinárodní obchodní komoře v Paříži.